

מ"ת 35919/12/17 - אליושה בן שלום נגד מדינת ישראל - פמ"ד

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 35919-12-17 ישראל נ' זגורי(עציר) ואח'

בפני המבקש
אליושה בן שלום (עציר)
על ידי ב"כ עו"ד דורון נוי ועו"ד עדן נחום

נגד
מדינת ישראל - פמ"ד
על ידי ב"כ עו"ד מירית נוימן

החלטה

1. בהמשך להחלטת בית המשפט מיום 18.1.21, במסגרת הבקשה לעיון חוזר, הורה בית המשפט לבחון היתכנותה של חלופת מעצר לרבות, מעצר במתכונת של פיקוח אלקטרוני, לצד פיקוח אנושי, הן בשל עוצמת הראיות נשוא האישום העשירי והעיקרי, והן בשל חלקו המצומצם של המבקש במסכת האירועים המפורטת בשני האישומים המיוחסים לו בכתב האישום. תסקיר כאמור התקבל וממנו עולה בתמצית כדלקמן.

2. המבקש בן 24, נמנה על המשפחה בת זוג הורים גרושים, אח בכור בגיל 35 ואחות בגיל 34. בהיותו כבן 12, אמו נישאה בשנית עם בן זוגה הנוכחי. המבקש התגורר עמם בנהריה עד גיל 17. לאחר מכן עבר להתגורר בבית אחיו הבכור, בנהריה. עובר למעצרו הנוכחי התגורר אצל דודו ושותפו לכתב האישום ברמת גן (מיכאל מור). המבקש בעל 11 שנות לימוד, לא גויס לצבא על רקע מעורבות בפלילים.

עוד עמד שירות המבחן על עברו הפלילי ממנו עולה כי בין השנים 2012-2018 המבקש הורשע 3 פעמים. הרשעתו הראשונה משנת 2012 בגין עבירות חבלה חמורה וחבלה כשהעברין מזוין ונדון לעונש צופה פני עתיד. השנייה משנת 2016, בגין החזקת נשק שלא כדין ואיומים ונדון לעונש מאסר בפועל בן 23 חודשים. השלישית, משנת 2018, בגין עבירות קשירת קשר לפשע, הובלת נשק שלא כדין ונדון ל- 3 שנות מאסר בפועל, אותם סיים לרצות בעת מעצרו הנוכחי.

המבקש, שיתף את שירות המבחן כי לאחרונה התגרש מאחר וגרושתו ביטאה חוסר נכונות להמשיך במערכת הזוגית עמו, בהיותו עצור/אסיר. המבקש שלל נזקקות טיפולית למצבו, לרבות בתחום האלימות, יחד עם זאת השירות התרשם כי המבקש ביטא הכרה במחירים ובהשלכות המזיקות של בחירותיו הבעייתיות ולדבריו, כיום, ער יותר לגורמים ולנסיבות שהובילו אותו לבסס אורח חיים בעייתי.

המבקש מסר כי ברצונו לקיים אורח חיים תקין ויציב.

הערכת רמת סיכון - שרות המבחן מציין, כי בניגוד לאופן שיתוף הפעולה מצדו במסגרת הפניות הקודמות בעבר, כיום המבקש ביטא יכולת מוגברת יותר לשתף ולהביע יכולת להתייחס ולהתבונן על מהלך חייו ופיתוח קשריו העבריינים. בנוסף, ביטא באופן ראשוני את שאיפתו לעצמאות אישית לצד רצון לנפרדות ממעורבות והשתייכות לגורמים בעייתיים כפי שקדמה למעצרו הנוכחי.

לצד האמור, השרות מתרשם מאדם בעל הרשעות קודמות בתחום נשק ואלימות, אשר ריצה עונשי מאסר, כאשר האחרון הסתיים ממש לאחרונה. כמו כן, תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה - נראה, כי ההליכים המשפטיים נגדו והעונשים אשר הוטלו עליו, לא היוו גורמי הרתעה מצבי גבולות עברו. מגיל צעיר גדל ללא דמות אבהית יציבה. עם הזמן, למד והפנים דפוסי חשיבה והתנהגות עבריינית מושרשת - **קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות דומה בעתיד.**

חלופת המעצר שנבחנה - בדמות מעצר בית מלא בבית אמו ואביו החורג בקריית ים ותחת פיקוחם ופיקוח דודתו (להלן: "מקום החלופה" ו"הערבים המפקחים").

שרות המבחן שוחח עם הערבים והאחרונים מסרו, כי בעבר פיקחו על המבקש בתנאי פיקוח אלקטרוני, בהיותו נער, במשך כשנה ולא היו הפרות במשמורתם והוא נענה לסמכותם.

שרות המבחן, מחד התרשם מאנשים אשר מבינים את משמעות הפיקוח והמחויבות הנדרשת מהם. לצד זאת, מדובר באנשים אשר היו ערים לטיב היחסים בין המבקש לדודיו ויתר בני המשפחה בעלי הזיקה להתנהגות עבריינית ונראה, כי באותה עת, לא פעלו ועשו די למנוע את החיבור והעמקתם של קשריו עם גורמים אלו. כמו כן, יתקשו להוות דמויות סמכותיות ומצבות גבולות להתנהגותו.

בנוסף, להערכת שרות המבחן, מעצרו בפיקוח אלקטרוני, הינה למעשה מאפשרת את חזרתו לסביבתו בה חי ופעל בדרך כלל וקיים אורח חיים עברייני, כך שאזוק אלקטרוני בפני עצמו, אינו מהווה תחלופה לפיקוח אנושי אפקטיבי, יעיל ומצמצם סיכון - על כן, אין בחלופה כזו כדי לצמצם את רמת הסיכון הנשקפת מן המבקש.

בסופו של יום, שרות המבחן לא בא בהמלצה חיובית בעניינו של המבקש.

3. להשלמת התמונה - בעניינו של המבקש תלויה ועומדת בקשה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) בבית המשפט העליון - בש"פ 1345/21.

4. **ב"כ המבקש** עתלשחרר את המבקש לחלופה שנבחרה בשרות המבחן ולא הומלצה, ולחילופין, להעביר את המבקש למעצר במתכונת של פיקוח אלקטרוני, לצד פיקוח אנושי של אותם ערבים שנבחנו, הן בשרות המבחן והן בבית המשפט בדיון מיום 12.07.2020.

אשר להעדר המלצה מאת שרות המבחן נטען, כי מדובר בהמלצה "כשמה", שלא כובלת את שיקול הדעת השיפוטי. עוד בהקשר זה נטען, כי בית המשפט העליון, במקרה יותר חמור (רצח כפול), התייחס ל"תסקיר ממליץ" הוא בבחינת 'חזון אחרית הימים' בעניינם של נאשמים בעבירות כגון דא (ראה לעניין זה פסקה 38 בבש"פ 8459/20).

לגופם של דברים - נטען, כי לצד החולשה הראייתית שקבע בית המשפט בהחלטתו מיום 18.01.2020, שרות המבחן התרשם, כי המבקש כיום מבטא יכולת מוגברת יותר לשתף ולהביע יכולת להתייחס ולהתבונן על מהלך חייו ורצון לקיים אורח חיים תקין ויציב.

באשר לערבים - השרות התרשם מאנשים בוגרים, אשר ערים לנסיבות מעצרו וכן הינם בעלי גישה סמכותית. כמו כן, התרשם, כי המפקחים המוצעים ביטאו נחישות להציב למבקש גבולות, שכן בעבר פיקחו עליו תקופה ממושכת ולא היו הפרות.

באשר להתמשכות ההליכים - נטען, כי המבקש נתון במעצר קרוב לשלוש וחצי שנים, כאשר פרשת התביעה מצויה רק בתחילתה, שכן עד המדינה עדותו הופסקה בחודש מרץ 2020 (כאשר היה נתון בתחילה של חקירה נגדית על ידי ב"כ הנאשם 1 בלבד) ועתיד לחזור אל דוכן העדים רק ביום 18.03.2021, כך שההליכים עתידים להימשך זמן רב, כך שאין צפי ויש להניח שתידרשנה הארכות מעצר נוספות על פי סעיף 62 עד למתן הכרעת הדין.

עוד בהקשר זה נטען, כי אין צפי ממשי לסיום ההליך לנוכח מצב התפשטות נגיף הקורונה, ובמיוחד בהינתן מורכבות ניהול ההליך בהיותו "מגה תיק" הכולל ריבוי אישומים, נאשמים ועדים ומחייב היערכות לוגיסטית. במצב דברים זה, לשיטת המבקש, היה מקום שהמאשימה תקבע לכל הפחות מדרג בין הנאשמים לצרכי מעצר, בהתאם לחלקם היחסי באישומים נושא כתב האישום ונתונים האישיים.

עוד בהקשר זה, הפנה ב"כ המבקש להחלטת מותב זה ובהמשך להחלטת בית המשפט העליון בעניינו של הנאשם 5 לכתב האישום (שמעון שרביט), שבתום עדות עד המדינה, יועבר למעצר בפיקוח אלקטרוני (בש"פ 6586/20 וכן בש"פ 4361/20 - החלטה מיום 28.06.2020).

באשר לעובדה שהמבקש, במסגרת מעצרו בתיק זה, ריצה עונש מאסר בתיק אחר (המבקש החל לרצות את עונשו בתיק האחר בתאריך 23.08.2017). בהקשר זה נטען, כי במידה והמבקש היה מקבל שליש - מועד שחרורו היה חל ביום 23.06.2019. גם במידה ולא היה מקבל שליש - מועד שחרורו היה

חל ביום 28.03.2020 (ראה לעניין זה 'אישור שהיית אסיר בבית הסוהר').

עוד עמד ב"כ המבקש על חזקת החפות העומדת לזכות המבקש, וביתר שאת, בשים לב לקביעת בית המשפט, כי קיימת חולשה ראייתית בעבירה העיקרית (הריגה). באשר לעבירת הנשק - תפקידו של המבקש היה אך ורק להצביע לעד המדינה על מיקום האקדח בלבד. באשר להעברת המטען - בפועל, לא הועבר מטען על ידי המבקש, ועל כך אין מחלוקת, גם על פי עובדות כתב האישום. המבקש היה בדמות "שליח" בנסיבות שתוארו.

ב"כ המבקש הפנה לאסופה של פסיקה התומכת בגישתו (החלטה בעניינו של ארגון הפשיעה של עודה קוטייר - שם אף הוגשו תסקירים שליליים - בש"פ 8459/20).

5. **ב"כ המשיבה** מנגד, עתרה לדחות את הבקשה לעיון חוזר ולהותיר את המבקש עצור עד תום ההליכים, בהינתן חזקת המסוכנות הגבוהה הנשקפת מן המבקש ואשר נלמדת ומגולמת במעשים ומסוג העבירות החמורות המיוחסות לו בכתב האישום.

עוד ביחס למסוכנות הנשקפת מהמבקש נטען, כי העבירות המיוחסות למבקש ונסיבות ביצוען לכאורה, מלמדות על מסוכנות גבוהה הנשקפת מן המבקש, שכן מדובר במי שלכאורה חבר לנאשם 3 ולאחרים, ופעלו יחדיו במסגרת פעילות עבריינית לצורך ביצוע עבירות אלימות ונשק, בין היתר, במסגרת סכסוכים בין כנופיות עבריינים.

עוד ביחס למסוכנות נטען, כי מסוכנותו של המבקש מתגברת, בשים לב לעברו הפלילי הכולל הרשעות בתחום האלימות, נשק, איומים, חבלה חמורה וחבלה כשהעברין מזוין. ריצה בעברו מאסר בפועל, כאשר האחרון בהם בן שלוש שנים בגין הנחת מטען חבלה צמוד לעסק צ'ינג' בחיפה, וזאת בכוונה להרוס או לפגוע בצ'ינג' (ראה גזר הדין בת"פ 34413-09-17, בית המשפט המחוזי חיפה). הודגש, כי מאסר זה החל המבקש לרצות במסגרת כתב האישום דנן (החל מיום 23.08.2017).

עוד ביחס למסוכנות, הפנתה המשיבה להתרשמות שרות המבחן מקיומה של רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות אלימה דומה בעתיד, וכן למאפייני אישיותו של המבקש כמי שפיתח דפוסי חשיבה והתנהגות עבריינים מושרשים, חרף ריצוי עונשים מוחשיים וחרף גילו הצעיר.

באשר לחלופה שהוצעה - נטען, כי שרות המבחן בחן את החלופה ולא מצא אותה מתאימה, וביתר שאת, משנמצאו הערבים כדמויות שלא מהוות דמויות סמכותיות ומצבות גבול עבור המבקש. עוד בהקשר זה נטען, כי מדובר בבני משפחה שהיו ערים לטיב היחסים בין המבקש לדמויות העברייניות, אך לא פעלו ועשו די למנוע את החיבור והעמקת קשריו עם גורמים אלו. עוד בהקשר זה נטען, כי מדובר בחלופה המאפשרת חזרתו של המבקש לסביבתו הטבעית ולקשריו העבריינים, כך שגם מעצר במתכונת של פיקוח אלקטרוני, אינה אפקטיבית

בנסיבותיו, ואין בה כדי לצמצם את רמת הסיכון. אף שרות המבחן שותף להערכה זו (ראה עמ' 4, פסקה אחרונה).

6. בנוסף, במישור המסוכנות - הוגש לעיון בית המשפט מידע חסוי (נמסרה פרפרזה להגנה בעל פה במעמד הדיון). בהקשר זה נטען, כי מדובר במידע חדש, שנמסר זמן רב אחרי הגשת כתב האישום, המצביע על חשש לפגיעה בעד המדינה עצמו ובבני משפחתו (המידע סומן מ/1 במסגרת הדיון שהתקיים במעמד צד אחד בלשכתי למתן הבהרות).

7. עוד ציינה המשיבה, כי בעניינו של המבקש תלויה ועומדת בקשה תשיעית לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי, במסגרתה נדרשה הארכת מעצרו של המבקש (ראה בש"פ 1345/21, מיום 02.03.21).

מכל האמור לעיל, עתרה ב"כ המשיבה לדחות את הבקשה לעיון חוזר.

ב"כ המשיבה אף היא הגישה אסופת פסיקה התומכת בגישתה (בש"פ 3484/14, בש"פ 1597/20).

8. לאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים, ועיינתי בתסקיר שרות המבחן וכן חזרתי ועיינתי בהחלטת מותב זה מיום 18.01.2020, וכן בהחלטות בית המשפט העליון בעניינו של הנאשם 5 לכתב האישום (שמעון שרביט - בש"פ 6586/20 וכן בש"פ 4361/20) וכן עיינתי באסופת הפסיקה שהוגשה על ידי הצדדים, וכן שקלתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים, סבורני, שיש מקום להעביר את המבקש למעצר במתכונת של פיקוח אלקטרוני, לצד פיקוח אנושי וערבויות כספיות משמעותיות. אך זאת ניתן יהיה לעשות, רק לאחר השלמת עדותו של עד המדינה כפי שמשתמע מההחלטות בעניינו של הנאשם 5 לכתב האישום (שמעון שרביט).

תוצאה זו מתבקשת על רקע הנימוקים והטעמים שעמדתי עליהם בהחלטה מיום 18.01.2020 (ראה סעיפים 12, 15, 16 - עמ' 15, 16), וגם לאחר שעיינתי במידע החסוי שהוגש וסומן מ/1.

אוסף, כי ער אנוכי למסוכנות שעמדה עליה המשיבה. עם זאת, נפסק, כי אין אפשרות לאיין באופן מוחלט כל מסוכנות בדרך של חלופת מעצר, שכן בכל חלופת מעצר מדובר באיזון בין סיכונים, והשאלה היא שאלה של איזון יחסי בין רמת הסיכון לחובה לשקול חלופת מעצר. עוד בהקשר זה נפסק, כי חלופת מעצר איננה נועדת אלא ליצור רמה סבירה של ביטחון, להבדיל מוודאות, להשגות מטרות המעצר בדרך אחרת (ראה בש"פ 7206/10, בש"פ 6927/09, בש"פ 2663/09, בש"פ 6239/11).

במסקנתי זו לא נתתי משקל מצטבר לשאלת התמשכות ההליכים. שכן, נושא זה, בשלב זה, מצוי

במגרש הטבעי של בית המשפט העליון, במסגרת הדיונים לפי סעיף 62 לחוק המעצרים.

"מגרש טבעי" מוגדר בהקשר זה על פי החלוקה בין השיקולים שעומדים ביסוד הבקשה להורות על מעצר עד לסיום ההליכים, לבין השיקולים העומדים ביסוד הבקשה להאריך את המעצר על פי סעיף 62 לחוק המעצרים.

שאלת הימשכות ההליכים תלויה ועומדת בפני בית המשפט העליון בבש"פ 1345/21.

לפי הפסיקה, כאשר מתקיימים דיונים בבית המשפט העליון, ככל שהשיקול המרכזי בעילה לעיון חוזר, מתבסס על חלוף הזמן והתמשכות המשפט, הרי שיקול דעתו של בית המשפט הדן בבקשה לעיון חוזר, מוגבל יותר (ראה בש"פ 8978/10, אבו רומי נ' מדינת ישראל). משכך, הבקשה נדחית, במישור העילה של חלוף הזמן.

המזכירות תשלח עותק מההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ב' ניסן תשפ"א, 15 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.